

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 30

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 15 ianuarie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 473 din 21 noiembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 659 alin. (3) din Codul de procedură civilă	2-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
181/2013. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului internelor și reformei administrative nr. 490/2008 privind însemnele heraldice ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne	7-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 473

din 21 noiembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 659 alin. (3) din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 659 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată direct de Avocatul Poporului și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 310D/2013.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, doamna consilier Ecaterina Mirea, cu împuternicire depusă la dosar.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Avocatului Poporului, care arată că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat, ale art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. De asemenea, se mai afirmă că se încalcă rolul Ministerului Public, așa cum a fost reliefat în jurisprudența Curții Constituționale, respectiv în Decizia nr. 71 din 5 martie 2002.

Reprezentantul Avocatului Poporului arată că soluția legislativă depășește cadrul constituțional prin conferirea unor competențe în sarcina procurorului, în fața executării silite. Or, reglementările de până acum stabileau posibilitatea intervenției procurorului în cauze civile numai în cazuri speciale. Dispozițiile legale criticate impun participarea procurorului în orice tip de cauză, însă, executorul judecătoresc dispune de suficiente instrumente și garanții pentru a putea duce la îndeplinire sarcinile ce îi revin, fără a mai fi nevoie de concursul procurorului.

Reprezentantul Ministerului Public arată că excepția de neconstituționalitate ridicată de Avocatul Poporului este întemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate încalcă principiile înscrise în art. 21 alin. (3) din Constituție privind dreptul la un proces echitabil, art. 131 alin. (1) din Constituție referitor la rolul Ministerului Public în activitatea judiciară și art. 132 alin. (1) din Constituție referitor la principiul imparțialității care trebuie să guverneze activitatea procurorilor. Totodată, aceste dispoziții legale nu corespund criteriilor de previzibilitate și claritate a legii.

Prin dispozițiile legale criticate se instituie, în fața execuțională a procesului civil, obligația Ministerului Public de a întreprinde, la cererea executorului judecătoresc, anumite diligențe care nu corespund naturii instituționale și funcționale a parchetelor în materie civilă, astfel cum aceasta a fost afirmată prin acte juridice adoptate de structurile Consiliului Europei și dezvoltată în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, ele plasează Ministerul Public în sfera intereselor

private, și nu a intereselor generale ale societății, transferând, în același timp, rolul procurorului într-un domeniu de acțiune în care acesta nu are competențe.

Executorul judecătoresc are la dispoziție o serie de instrumente puse la dispoziție de lege pentru a-și putea îndeplini atribuțiile. Astfel, art. 659 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la cererea executorului judecătoresc, cei care datorează sume de bani debitorului urmărit ori dețin bunuri ale acestuia, supuse urmăririi, potrivit legii, au îndatorirea de a comunica în scris toate informațiile necesare pentru efectuarea executării.

În cazul refuzului sau al omisiunii entității solicitante de a comunica, din motive imputabile, datele sau informațiile necesare executorului judecătoresc, acesta din urmă sau partea interesată în executare poate solicita instanței de executare aplicarea unei amenzi judiciare [art. 659 alin. (1) coroborat cu art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. f) din Codul de procedură civilă].

Totodată, executorul judecătoresc sau persoana interesată în executare poate cere instanței de executare obligarea celui care, cu intenție sau din culpă, a pricinuit amânarea executării silite prin una dintre faptele prevăzute la art. 187 sau art. 188 din același cod, la acoperirea prejudiciului material sau moral cauzat prin amânare [art. 659 alin. (1) coroborat cu art. 189 din Codul de procedură civilă].

Potrivit art. 659 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instituțiile publice trebuie să îi comunice de îndată, în scris, executorului judecătoresc, la cererea acestuia, datele și informațiile pe care le administrează, apreciate de executor ca fiindu-i necesare pentru desfășurarea executării, chiar dacă prin legi speciale s-ar dispune altfel, iar neîndeplinirea acestei obligații poate fi, de asemenea, sancționată în cadrul procedurii prevăzute de art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. f) și art. 189 din același act normativ.

Pe de altă parte, în vederea obținerii informațiilor necesare executării, art. 659 alin. (5) din Codul de procedură civilă îi conferă executorului judecătoresc acces liber la cartea funciară, la registrul comerțului și la alte registre publice care conțin date despre bunurile susceptibile de urmărire silită la care se referă art. 154 alin. (8) din același cod, adică acelea care rezultă din bazele de date electronice sau alte sisteme de informare deținute de autorități și instituții publice.

Prevederile legale criticate afectează echilibrul procedurii în favoarea creditorului, ridicând și o problemă de constituționalitate din perspectiva respectării principiului imparțialității care trebuie să guverneze conduita procurorului în activitatea judiciară, potrivit art. 132 din Constituție. Implicarea Ministerului Public în această procedură, prin parcurgerea acelorași etape, deja întreprinse de executor, destabilizează echilibrul procesual și afectează imparțialitatea procurorului, întrucât, din perspectiva debitorului, creditorul apare ca fiind apărât de doi agenți investiți cu prerogative de putere publică (executorul judecătoresc și procurorul), iar, pe de altă parte, este incontestabil că procurorul ar acționa, în această situație, în calitate de „parte alăturată” creditorului, ceea ce nu poate fi admis nici din perspectiva jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru a susține argumentele sale, reprezentantul Ministerului Public a menționat mai multe documente internaționale, cum ar fi: Recomandarea nr. 1604 (2003) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la rolul procurorului într-un stat de drept, Opinia nr. 3 (2008) a Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni privind rolul serviciilor de procuratură în afara domeniului justiției penale, Recomandarea nr. 11 (2012) cu privire la rolul procurorilor în sistemul de justiție extrapenală, adoptată de către Comitetul de miniștri ai statelor membre ale Consiliului Europei, Raportul Comisiei europene pentru democrație prin drept (Comisia de la Veneția) privind standardele europene referitoare la independența sistemului judiciar, adoptat la 17—18 decembrie 2010, precum și Ghidul european al eticii și conduitei procurorilor (Ghidul de la Budapesta), adoptat la Conferința Procurorilor Generali din Europa, la 31 mai 2005.

Reprezentantul Ministerului Public mai menționează și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 15 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Menchinskaya împotriva Rusiei*, paragraful 27), precum și pe aceea a Curții Constituționale (Decizia nr. 68 din 3 februarie 2005).

Se mai arată că dispozițiile legale criticate nu îndeplinesc cerințele de previzibilitate impuse de principiul respectării dreptului la un proces echitabil.

Astfel, în circumstanțierea scopului obligației de diligență, a finalității urmărite prin atribuțiile instituite în sarcina procurorului, legiuitorul a utilizat o enumerare exemplificativă din care ar rezulta că acțiunea procurorului s-ar putea circumscrie identificării oricăror bunuri mobile și/sau imobile susceptibile de urmărire silită. Circumstanțind într-o astfel de manieră conținutul obligației de diligență, textul nu indică și mijloacele procesuale pe care procurorul le-ar putea folosi, pentru obținerea acestor informații, mai ales că, prin ipoteză, obligația sa pozitivă devine activă atunci când entitățile solicitate în precedent de executorul judecătoresc au comunicat că nu dețin datele sau informațiile solicitate ori au refuzat să le ofere.

Mai mult, în considerarea organizării Ministerului Public, ca o structură ierarhizată, textul nu precizează cărei unități de parchet îi revine competența materială și teritorială de a efectua aceste verificări.

Soluția legislativă criticată nu are în vedere faptul că, pe de o parte, rolul procurorului se manifestă plener și preponderent în procesul penal, iar, pe de altă parte, în procesul civil, acesta este limitat constituțional doar la nivelul activității judiciare.

Se mai arată că trebuie pusă în discuție și utilitatea practică a unui dublu demers în același scop (atât intervenția executorului judecătoresc, cât și a procurorului), precum și necesitatea economisirii resurselor de timp și a celor materiale. În atare manieră se impune a fi examinate competențele funcționale ale procurorilor în materie penală, în mod preponderent competența de a conduce și supraveghea activitatea poliției judiciare, în condițiile în care activitatea procurorului de urmărire penală este mai redusă, fiind determinată în principal de rațiuni de complexitate (competență materială) sau de calitatea părților.

În concluzie, reprezentantul Ministerului Public arată că dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Adresa nr. 1.705 din 7 mai 2013, în temeiul art. 146 lit. d) teza a doua din Constituție și al art. 32 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, **Avocatul Poporului a sesizat direct Curtea Constituțională**

cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 659 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că normele legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale, întrucât contravin rolului Ministerului Public, așa cum reiese din lectura dispozițiilor constituționale și interpretarea dată de Curtea Constituțională aceluiași dispoziții.

Astfel, se arată că prin Decizia nr. 71 din 5 martie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a reținut că „atribuțiile Ministerului Public se exercită, în principal, în activitatea judiciară penală. În cadrul procesului penal este prezent în mod evident interesul societății de a trage la răspundere penală persoanele care au săvârșit infracțiuni. De aceea, prevederile art. 131 alin. (1) reprezintă fundamentul constituțional al dispozițiilor procesual-penale prin intermediul cărora procurorul reprezintă interesele generale ale societății, existente în cadrul raporturilor juridice penale de conflict, și contribuie la apărarea ordinii de drept și a drepturilor și libertăților persoanei.”

În opinia Avocatului Poporului, apărarea intereselor generale ale societății și a ordinii de drept se realizează îndeosebi prin rolul pe care procurorul îl exercită în procesul penal.

Or, soluția legislativă instituită de noul Cod de procedură civilă depășește limitele constituționale ale rolului Ministerului Public în activitatea judiciară, transferând în sarcina procurorului atribuții în domeniul executării silite, prin efectuarea, **la cererea executorului judecătoresc**, a unor demersuri în scopul aflării informațiilor necesare executării, în special, în vederea identificării entităților publice sau private la care debitorul are deschise conturi sau depozite bancare, plasamente de valori mobiliare, este acționar ori asociat sau, după caz, deține titluri de stat, bonuri de tezaur și alte titluri de valoare susceptibile de urmărire silită.

Dând expresie rolului Ministerului Public în activitatea judiciară, legiuitorul a incriminat prin *dispozițiile art. 287 alin. (1) lit. b) și c) din viitorul Cod penal* fapta de nerespectare a unei hotărâri judecătorești săvârșită prin refuzul organului de executare de a pune în aplicare o hotărâre judecătorească, prin care este obligat să îndeplinească un anumit act, precum și prin *refuzul de a sprijini organul de executare în punerea în aplicare a hotărârii, de către persoanele care au această obligație conform legii*.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că intervenția procurorului în acest context corespunde rolului pe care Ministerul Public trebuie să-l aibă în materia executării hotărârilor judecătorești civile. În opinia sa, stabilirea unor demersuri în faza executării silite în sarcina Ministerului Public trebuie realizată în limitele impuse de Legea fundamentală, de jurisprudența Curții Constituționale și de cea a Curții Europene a Drepturilor Omului.

De aceea, se consideră că legiuitorul trebuie să asigure cadrul legal care să permită intervenția procurorului în cauzele civile doar în anumite situații, atunci când apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept ori a drepturilor și libertăților civile și doar după epuizarea, de către executorul judecătoresc, a tuturor mijloacelor juridice prevăzute de lege pentru executarea hotărârilor judecătorești civile.

Reglementările actuale, în ansamblul lor, stabilesc posibilitatea intervenției procurorului în procesul civil în cazurile speciale (minori, persoane puse sub interdicție și dispăruți), lăsând la dispoziția acestuia dreptul de a decide asupra necesității intervenției în măsura în care aceasta este justificată pentru apărarea ordinii de drept ori a drepturilor și libertăților cetățenilor. În acest sens, s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1 din 4 ianuarie 1995 privind excepția de

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 din Codul de procedură civilă din 1865. Or, textul criticat impune prezența procurorului în *orice cauză civilă*, dacă executorul judecătoresc o consideră necesară.

Mai mult, prin Recomandarea nr. 1604 (2003) cu privire la rolul parchetului într-o societate democratică guvernată de statul de drept, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a subliniat că diferitele atribuții ale procurorilor, din afara domeniului penal, „oferă motiv de îngrijorare cu privire la compatibilitatea lor în raport cu principiile de bază ale Consiliului Europei” și că „este esențial ca atribuțiile și responsabilitățile procurorilor să fie limitate la efectuarea urmăririi penale cu privire la infracțiuni și la rolul general de apărare a interesului public prin mijloacele sistemului de justiție penală, iar pentru îndeplinirea unor alte atribuții să fie stabilite *organisme separate, localizate în mod adecvat și efectiv*”.

Codul de procedură civilă pune la dispoziția executorului judecătoresc mai multe mijloace procedurale, menite să asigure executarea în mod prompt și efectiv a hotărârilor judecătorești, precum și de a obține sancționarea debitorului, prin instanța de executare. Intervenția procurorului poate fi justificată doar în anumite cazuri bine motivate și numai atunci când acesta apreciază că este necesară pentru apărarea ordinii de drept ori a drepturilor și libertăților cetățenilor.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Hotărârea din 15 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Menchinskaya împotriva Rusiei*) a reținut că participarea procurorului în procesele civile trebuie întotdeauna să aibă un *rol excepțional*, iar rolul procurorului nu trebuie să fie predominant, intervenția sa putând fi acceptată numai atunci când obiectivul acestui proces nu poate sau cu greu poate fi atins altfel; participarea procurorului poate fi justificată în situația în care motive de interes public și/sau legalitate a deciziilor impun acest lucru; protejarea drepturilor și intereselor grupurilor dezavantajate ale societății care nu-și pot exercita drepturile poate fi un motiv excepțional pentru intervenția procurorului; procurorii nu ar trebui să aibă puteri decizionale în afara domeniului penal sau să li se confere mai multe drepturi în fața instanței decât părților.

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin și prevederilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală potrivit căreia „în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”. Astfel, textul constituțional instituie o obligație generală, impusă tuturor subiecților de drept, inclusiv autorității legiuitoare, care trebuie să se asigure că activitatea de legiferare se realizează în limitele și în concordanță cu Legea fundamentală a țării și, totodată, să garanteze eficiența legislației adoptate. Pentru a respecta legea, ea trebuie cunoscută și înțeleasă, iar pentru a fi înțeleasă, trebuie să fie suficient de precisă și previzibilă, așadar să ofere securitate juridică destinatarilor săi.

În strânsă legătură cu principiul general al legalității, prevăzut de textul constituțional menționat, s-a conturat, pe calea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale a României, un alt principiu, și anume cel al securității juridice, care cuprinde în trăsăturile sale și exigența accesibilității și previzibilității legii.

Având în vedere aceste elemente, se apreciază că textul legal criticat, atribuind un rol pur execuțional Ministerului Public în sensul de a întreprinde, la cererea executorului judecătoresc, diligențele necesare pentru identificarea informațiilor necesare realizării executării, nu îndeplinește cerințele de previzibilitate impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât *nu reglementează mijloacele procedurale* pe care Ministerul Public le are la îndemână în vederea îndeplinirii obligației de diligență stabilită de lege, *nu prevede actele și măsurile procesuale* pe

care procurorul le poate dispune în acest sens, *nu stabilește modul de contestare a măsurilor dispuse și nu precizează în sarcina cărui parchet din cadrul Ministerului Public revine competența îndeplinirii obligației*.

În final, Avocatul Poporului solicită să se constate că prevederile art. 659 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în măsura în care permit intervenția procurorului în faza executării silite doar în cazurile în care acesta apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept ori a drepturilor și libertăților cetățenilor și numai după epuizarea de către executorul judecătoresc a tuturor mijloacelor juridice prevăzute de lege, în vederea punerii în executare a titlurilor executorii.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) și art. 33 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că statul este obligat să asigure, prin agenții săi, executarea în mod prompt și efectiv a hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii, rolul acestuia în executarea silită fiind stabilit prin art. 626 din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 131 alin. (1) din Constituție, în activitatea judiciară Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Legiuitorul constituind a înțeles să facă din Ministerul Public un reprezentant al interesului general, care să vegheze la aplicarea legii și la apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor, fără ca aceasta să atragă dezechilibrarea procesului în favoarea unuia sau altuia dintre titularii drepturilor supuse judecării.

Procurorul fiind, prin natura sa, un organ al legii, un reprezentant al interesului general al societății în activitatea judiciară, prezența lui în procesul civil este cât se poate de firească și nu urmărește transformarea procurorului într-un avocat al uneia din părți ori, cum este cazul excepției de față, într-un executor judecătoresc, ci trasează rolul acestuia de a veghea la respectarea legii în procesele care pun în discuție astfel de drepturi și libertăți. Deși ne aflăm în domeniul dreptului civil, privat, este de netăgăduit că și în acest domeniu există interese generale care trebuie apărate, rolul de protector al intereselor generale revenind în activitatea judiciară, potrivit Constituției, procurorului.

Și în noua reglementare procesual-civilă procurorul își păstrează calitatea de organ al statului care veghează la respectarea legii în activitatea de judecată, calitate în care poate participa, în condițiile legii, la orice proces civil, poate porni orice acțiune civilă, ori de câte ori este necesar pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime ale minorilor, ale persoanelor puse sub interdicție și ale dispăruților, precum și în alte cazuri expres prevăzute de lege, poate pune concluzii în orice proces civil, în oricare fază a acestuia, dacă apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept, a drepturilor și intereselor cetățenilor și poate exercita căile de atac, în condițiile legii.

În virtutea calității sale, de reprezentant al intereselor generale ale societății în activitatea judiciară, procurorul participă, în condițiile legii, la toate fazele procesului civil, astfel că poate solicita chiar punerea în executare a hotărârilor, așa cum reiese și din dispozițiile art. 92 alin. (5) din Codul de procedură civilă, privind modalitățile de participare a Ministerului Public în procesul civil.

De altfel, în lumina dispozițiilor art. 63 lit. d)—g) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, procurorii exercită acțiunea civilă, în cazurile prevăzute de lege, participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată, exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile prevăzute

de lege, precum și apărarea drepturilor și intereselor legitime ale minorilor, ale persoanelor puse sub interdicție, ale dispăruților și ale altor persoane, în condițiile legii.

În acest context, Guvernul apreciază că formele de manifestare ale rolului procurorului în procesul civil sunt largi, nefiind rezumate la o formă singulară de participare. Fără a intra în conflict cu normele constituționale, prevederile legale criticate au ca scop tocmai consolidarea rolului Ministerului Public în faza executării silite, rol activ reglementat de numeroase alte dispoziții legale.

Astfel, printre „participanții la executarea silită” enumerați de art. 643 din Codul de procedură civilă se regăsește la pct. 6 al alin. (1) și Ministerul Public, atribuțiile acestuia în faza executării silite fiind expres prevăzute cu titlu de principiu în art. 657, conform căruia Ministerul Public sprijină, în condițiile legii, executarea hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii, iar în cazurile anume prevăzute de lege, poate să ceară punerea în executare a hotărârilor judecătorești și a altor titluri executorii.

În tot cursul executării, executorul judecătoresc este obligat să aibă rol activ, stăruind, prin toate mijloacele admise de lege, pentru realizarea integrală și cu celeritate a obligației prevăzute în titlul executoriu, cu respectarea dispozițiilor legii, a drepturilor părților și ale altor persoane interesate.

Diligentele ce urmează a fi întreprinse de Ministerul Public au caracter subsidiar, executorul judecătoresc, în exercitarea rolului sau activ, având sarcina de a solicita informații debitorului, creditorului și terților în vederea lămuririi în mod complet asupra veniturilor și bunurilor urmăribile ale debitorului. Astfel, executorul judecătoresc apelează la sprijinul Ministerului Public dacă terții sesizați nu dispun de informațiile solicitate sau, după caz, refuză să le dea, din textul citat reieșind că apelul către Ministerul Public nu va fi unul ordinar, uzual, ci unul subsecvent.

În ceea ce privește critica autorului excepției de neconstituționalitate legată de mijloacele procedurale pe care Ministerul Public le are la îndemână pentru îndeplinirea obligației de diligență stabilite de art. 659 alin. (3) din Codul de procedură civilă, se apreciază că această critică nu este una de constituționalitate a textului incriminat, reprezentând mai degrabă o chestiune de aplicare a legii, iar nu de concordanță a acesteia cu principiile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10, 29 și 32 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 659 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următoarea redactare: „*Dacă cei sesizați nu dispun de informațiile solicitate sau, după caz, refuză să le dea, Ministerul Public va întreprinde, la cererea executorului judecătoresc, diligențele necesare pentru aflarea informațiilor cerute, în special pentru identificarea entităților publice sau private la care debitorul are deschise conturi sau depozite bancare, plasamente de valori mobiliare, este acționar ori asociat sau, după caz, deține titluri de stat, bonuri de tezaur și alte titluri de valoare susceptibile de urmărire silită.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și în art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public.

Examinând excepția de neconstituționalitate prin prisma criticilor formulate de Avocatul Poporului și a concluziilor reprezentantului Ministerului Public, Curtea constată că aceasta este întemeiată, pentru considerentele ce vor fi enunțate în continuare.

Curtea reține că Avocatul Poporului a invocat, în primul rând, încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție care consacră principiul respectării obligatorii a legilor. Curtea constată că, pentru a putea fi respectată de destinatarii săi, legea trebuie să îndeplinească anumite cerințe de claritate și previzibilitate, astfel încât acești destinatari să își poată adapta în mod corespunzător conduita.

În acest sens, atât Curtea Constituțională, cât și Curtea Europeană a Drepturilor Omului au statuat, de principiu, că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, și Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la care se rețin, spre exemplu, Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 55, Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în Cauza *Leempoel & S.A. ED. Cine Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59).

Ca atare, analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate sunt **neclare și lipsite de previzibilitate**.

A. **Ele sunt neclare**, întrucât creează falsa impresie că Ministerul Public s-ar putea afla sub controlul executorului judecătoresc în faza executării silite a unui proces. În acest context, trebuie reținut că, potrivit dispozițiilor art. 132 alin. (1) din Constituția României, „*Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției.*” Mai mult, potrivit art. 62 alin. (4) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, „*Parchetele sunt independente în relațiile cu instanțele judecătorești, precum și cu celelalte autorități publice.*”

Este adevărat că, în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, dar dispozițiile legale criticate transferă în sarcina procurorului atribuții în

domeniul executării silite, prin efectuarea, *la cererea executorului judecătoresc*, a unor demersuri concrete, ceea ce duce la instituirea unor raporturi de subordonare între executorul judecătoresc, pe de o parte, și procuror, pe de altă parte.

Curtea reține că legiuitorul poate atribui anumite competențe procurorului în această fază a procesului civil, chiar dacă atribuțiile Ministerului Public se exercită, în principal, în activitatea judiciară penală (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 71 din 5 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 10 mai 2002). Acest lucru trebuie realizat însă cu respectarea dispozițiilor constituționale.

Desigur, legiuitorul are posibilitatea de a institui diverse mecanisme care să presupună și implicarea organelor de cercetare penală, în condițiile în care Ministerului Public i s-ar putea adresa, în faza executării silite, o solicitare pentru a obține informațiile dorite. Aceste mecanisme trebuie, însă, să prevadă posibilitatea procurorului de a aprecia asupra necesității intervenției sale, *în raport cu interesele generale ale societății, necesitatea apărării ordinii de drept, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor* [potrivit art. 131 alin. (1) din Constituție].

Oricare ar fi opțiunea legislativă viitoare a legiuitorului, acesta trebuie să țină cont, în afară de prevederile constituționale menționate, și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cum ar fi, de exemplu, Hotărârea din 15 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Menchinskaya împotriva Rusiei*, paragraful 35. Astfel, potrivit acestei jurisprudențe, intervenția procurorului în procesul civil poate fi justificată de anumite circumstanțe, cum ar fi protecția unor grupuri vulnerabile — copii, persoane cu dizabilități — despre care se presupune că nu își pot apăra singure interesele, atunci când numeroși cetățeni sunt afectați de anumite fapte sau interesele statului trebuie să fie protejate.

De altfel, în același sens, s-a mai pronunțat Curtea Constituțională atunci când a reținut că, în ceea ce privește procesul civil, acesta este prin natura sa un proces în care se confruntă interese private. De aceea, pe cale de consecință, în mod obiectiv, rolul Ministerului Public este mai redus (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 71 din 5 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 10 mai 2002).

Această îndatorire a legiuitorului decurge din faptul că România a devenit parte la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în urma ratificării

ei prin Legea nr. 30/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 31 mai 1994, asumându-și obligația de a respecta prevederile acestei convenții, **precum și interpretarea dată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului acestei convenții, în limitele prevăzute de această convenție**, în conformitate cu prevederile art. 46, potrivit cărora *„În altele părți contractante se angajează să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții în litigiile în care ele sunt părți”* (a se vedea, în acest sens, și Decizia Curții Constituționale nr. 233 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 17 mai 2011).

Așadar, Curtea constată că aceste mecanisme ar putea interveni numai în cazuri strict determinate și numai după epuizarea de către executorul judecătoresc a tuturor mijloacelor juridice prevăzute de lege, în vederea punerii în executare a titlurilor executorii [de exemplu, acesta are la dispoziție instrumentele legale prevăzute de art. 659 alin. (1) coroborat cu art. 187 alin. (1) pct. 2 lit. f) și art. 189 din Codul de procedură civilă].

B. *Dispozițiile legale sunt lipsite și de previzibilitate*, întrucât, așa cum arată și autorul excepției de neconstituționalitate, ele *nu reglementează mijloacele procedurale* pe care Ministerul Public le are la îndemână în vederea îndeplinirii demersului prevăzut de lege, *nu prevăd actele și măsurile procesuale* pe care procurorul le poate dispune în acest sens, *nu stabilesc modul de contestare a măsurilor dispuse și nu precizează în sarcina cărui parchet din cadrul Ministerului Public revine competența îndeplinirii măsurii* [având în vedere, cu privire la cel din urmă aspect reținut, art. 650 alin. (1) și art. 651 alin. (1) din Codul de procedură civilă].

De asemenea, Curtea remarcă faptul că dispozițiile legale criticate nu sunt însoțite de prevederi legale (care se pot regăsi și într-un act normativ separat) care să aloce resursele umane și materiale necesare (eventual suplimentare) de natură să asigure aplicarea în mod eficient a măsurilor legale. Exigențele statului de drept impun adoptarea unui **cadru legislativ integrat** care să permită aplicarea efectivă și eficientă a dispozițiilor legale, astfel încât drepturile și/sau măsurile prevăzute să nu fie teoretice și iluzorii.

În aceste condiții, Curtea constată încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), art. 131 alin. (1) și art. 132 alin. (1).

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 și 32 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată direct de Avocatul Poporului și constată că dispozițiile art. 659 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 noiembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului internelor și reformei administrative nr. 490/2008 privind însemnele heraldice ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne

În temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 490/2008 privind însemnele heraldice ale structurilor Ministerului Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 9 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, punctul 123 se modifică și va avea următorul cuprins:

„123. Direcția audit public intern.”

2. La articolul 1, după punctul 127 se introduc șase noi puncte, punctele 128—133, cu următorul cuprins:

„128. Direcția suport tehnic

129. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Maior Constantin Ene» al Județului Bacău

130. Inspectoratul pentru Situații de Urgență «Bucovina» al Județului Suceava

131. Inspectoratul de Jandarmi Județean «General de brigadă Mihail Rasty» Sibiu

132. Gruparea de Jandarmi Mobilă «Regele Ferdinand I» Târgu Mureș

133. Unitatea Specială 30 Jandarmi Protecție Instituțională «Obiective Diplomate» București.”

3. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Elementele de compoziție descrise și forma grafică a scutului sau câmpului heraldic, a pieselor și figurilor heraldice, cromatica și, după caz, devizele care individualizează structurile menționate sunt prevăzute în planșele cuprinse în anexele nr. 1—133.”

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Anexele nr. 1—133 fac parte integrantă din prezentul ordin.”

5. Anexele nr. 22 și 123 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

6. După anexa nr. 127 se introduc șase noi anexe, anexele nr. 128—133, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 3—8, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,

Radu Stroe

COMENDUIREA GARNIZOANEI BUCUREȘTI

Însemnul heraldic al Comendurii Garnizoanei București¹⁾ se prezintă după cum urmează: scut triunghiular, cu marginile rotunjite și cu bordură roșie, în câmpul căruia, pe albastru, se află un grifon de aur, limbat, armat și aprins roșu, cu aripile deschise și cu zborul în sus, în gheara dreaptă superioară, îndreptată spre flancul drept, ținând o balanță de argint, cu talgerele în echilibru.

În exergă, între două cercuri liniare auriu, pe fond albastru, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, auriu: * **MINISTERUL AFACERILOR INTERNE** * **COMENDUIREA GARNIZOANEI BUCUREȘTI**.

Semnificația elementelor însumate

- a) grifonul de aur — forță, putere, dificultate de învins;
- b) limba, ochii și unghiile roșii — forța unității;
- c) balanța — actul de justiție, capacitatea de a judeca drept;
- d) bordura — protecție, recompensă.

¹⁾ Însemnul heraldic este reprodus în facsimil.

DIRECȚIA AUDIT PUBLIC INTERN

Însemnul heraldic al Direcției audit public intern¹⁾ se prezintă după cum urmează: pe fond albastru, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga, o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei se află un scut scartelat: 1) pe roșu, un coif de argint, dotat cu apărătoare nazală și așezat din față; 2) pe albastru, un leu de aur, cu vârful cozii recurbat spre spate și orientat în jos, limbat, aprins și armat roșu; 3) pe albastru, o balanță de aur, cu talgerele în echilibru; 4) pe roșu, o cunună de lauri de argint, formată din două ramuri ale căror părți inferioare se încrucișează în săritoare.

În exergă, între două cercuri liniare aurii, pe fond albastru, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, aurii: * **DIRECȚIA AUDIT PUBLIC INTERN** * **M.A.I.**

Semnificația elementelor însumate

- a) coiful văzut din față — autoritate absolută;
- b) leul de aur — putere; geniu pătrunzător și prevăzător;
- c) limba, ochii și ghearele roșii — forța unității;
- d) balanța cu talgerele în echilibru — imparțialitate;
- e) cununa de lauri — spirit bătaios, nobil și just;
- f) literele M.A.I. — sigla Ministerului Afacerilor Interne.

¹⁾ Însemnul heraldic este reprodus în facsimil.

DIRECȚIA SUPORT TEHNIC

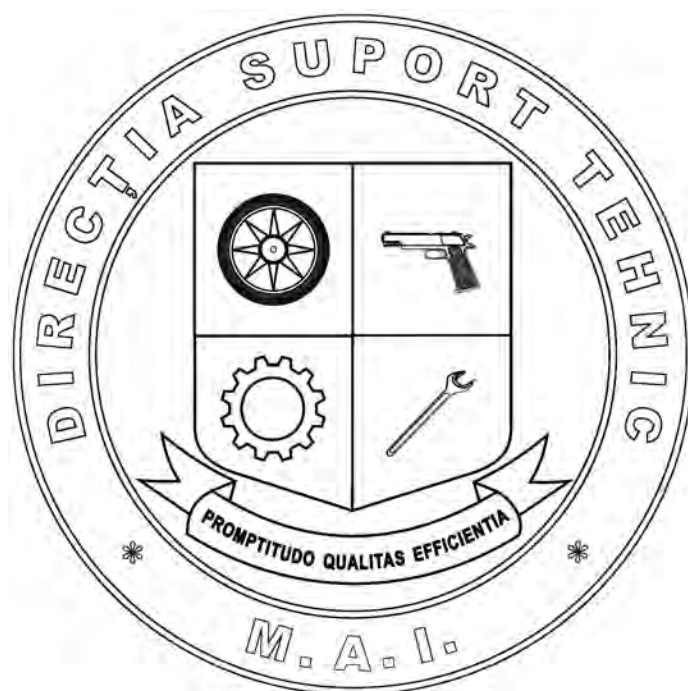
Însemnul heraldic al Direcției suport tehnic¹⁾ din cadrul Direcției generale logistice a Ministerului Afacerilor Interne se prezintă după cum urmează: scut scartelat, având în cartierul 1, pe albastru, o roată de mașină, naturală, cu opt spițe; 2) pe roșu, un pistol de metal; 3) pe roșu, o roată dințată de argint; 4) pe albastru, o cheie de aur poziționată în bară.

În partea inferioară, sub scut, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **PROMPTITUDO QUALITAS EFFICIENTIA** (PROMPTITUDINE, CALITATE, EFICIENȚĂ).

În exergă, între două cercuri liniare auri, pe fond albastru, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, auri: * **DIRECȚIA SUPORT TEHNIC** * **M.A.I.**

Semnificația elementelor însumate

- a) roata de mașină — autovehiculele aflate în dotarea unităților Ministerului Afacerilor Interne;
- b) pistolul — armele aflate în dotarea unor structuri ale aceluiași minister;
- c) roata dințată — element care face referire la echipamentele mecanice;
- d) cheia — reparațiile și întreținerea mașinilor, echipamentelor, armamentului, clădirilor;
- e) deviza îmbogățește mesajul compoziției heraldice și evidențiază devotamentul celor care lucrează în această unitate față de sarcinile ce le revin;
- f) literele M.A.I. — sigla Ministerului Afacerilor Interne.

¹⁾ Însemnul heraldic este reprodus în facsimil.

ANEXA Nr. 4
(Anexa nr. 129 la Ordinul nr. 490/2008)

INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ „MAIOR CONSTANTIN ENE” AL JUDEȚULUI BACĂU

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Maior Constantin Ene” al județului Bacău¹⁾ din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență se prezintă după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga, o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei se află un scut scartelat: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe albastru, un munte de argint; 3) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat; 4) pe portocaliu, un caduceu de argint, reprezentat printr-o baghetă verticală pe care sunt încolăciți doi șerpi afrontați, astfel încât partea superioară a corpului lor să formeze un arc; deasupra capetelor reptilelor, de pe baghetă, pornesc, spre dreapta și spre stânga, două aripi deschise.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: * **INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ** * „**MAIOR CONSTANTIN ENE**” **AL JUDEȚULUI BACĂU**.

Semnificația elementelor însumate

- casca și topoarele sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;
- grenada explodând amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru Cucerirea Independenței de Stat a României;
- ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;
- turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă;
- caduceul de argint — reputația de virtuți reale; bagheta — puterea; șerpii — prudența; aripile — capacitatea unității de a da primul ajutor unui accidentat, unui bolnav;
- muntele — element preluat din stema județului Bacău pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea.

¹⁾ Însemnul heraldic este reprodus în facsimil.

**INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ
„BUCOVINA” AL JUDEȚULUI SUCEAVA**

Însemnul heraldic al Inspectoratului pentru Situații de Urgență „Bucovina” al județului Suceava¹⁾ din cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență se prezintă după cum urmează: pe fond purpuriu, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o sabie de argint, în stânga, o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei se află un scut tăiat în furcă răsturnată: 1) pe purpuriu, două topoare încrucișate în săritoare, suprapuse de o cască de pompier așezată din profil, dedesubt, o grenadă explodând, de la care pornesc în dreapta și stânga ramuri de stejar, totul de argint; 2) pe albastru, doi lei de aur, limbați roșu, affrontați, susținând, cel din dextera cu laba dreaptă anterioară, cel din senestra cu laba stângă anterioară, de sub primul braț orizontal superior, o cruce triplă de argint, cu brațul orizontal din mijloc mai lat și pe al cărui braț inferior se sprijină cu câte un picior posterior, iar cu celelalte labe anterioare susțin, deasupra crucii, o coroană deschisă, cu cinci fleuroane, de aur, încrustată cu pietre prețioase; 3) pe argint, o turtă portocalie, încărcată cu un triunghi albastru, alezat.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **AUDACIA ET DEVOTIO** (CURAJ ȘI DEVOTAMENT).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, de aur, pe fond purpuriu: * **INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ** * „BUCOVINA” AL JUDEȚULUI SUCEAVA.

Semnificația elementelor însumate

- a) casca și topoarele sunt preluate din însemnele pompierilor militari folosite din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;
- b) grenada explodând amintește de participarea pompierilor militari la Războiul pentru Cucerirea Independenței de Stat a României;
- c) ramurile de stejar — forța, puterea; autoritate veche;
- d) cei doi lei care susțin crucea și coroana deschisă — elemente preluate de la vechea stemă a județului Suceava, pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea;
- e) turta portocalie cu triunghiul albastru, alezat — protecția civilă.

¹⁾ Însemnul heraldic este reprodus în facsimil.

**INSPECTORATUL DE JANDARMI JUDEȚEAN
„GENERAL DE BRIGADĂ MIHAIL RASTY” SIBIU**

Însemnul heraldic al Inspectoratului de Jandarmi Județean „General de brigadă Mihail Rasty” Sibiu¹⁾ din cadrul Jandarmeriei Române se prezintă după cum urmează: pe fond albastru, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei un scut tăiat, având, în cartierul din partea de sus, pe albastru, un romb de argint, ieșind dintr-o cunună compusă din trei frunze de stejar de aur, purtând în centru litera J stilizată, scrisă cu negru, iar în cartierul din partea de jos, pe roșu, un trichet de aur.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **LEX ET ORDO** (LEGE ȘI ORDINE).

În exergă, între două cercuri liniare aurii, pe fond albastru, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, aurii: * **INSPECTORATUL DE JANDARMI JUDEȚEAN** * **SIBIU**.

Semnificația elementelor însumate

- a) romb — viață, prosperitate, recompensă, cântece de laudă;
- b) litera J — sigla care desemnează încă din secolul al XIX-lea Jandarmeria Română;
- c) cununa din frunze de stejar — forța, puterea, autoritate veche;
- d) trichetul — element preluat de la stema județului Sibiu pe teritoriul căruia unitatea își desfășoară activitatea.

¹⁾ Însemnul heraldic este reprodus în facsimil.

GRUPAREA DE JANDARMI MOBILĂ „REGELE FERDINAND I” TÂRGU MUREȘ

Însemnul heraldic al Grupării de Jandarmi Mobile „Regele Ferdinand I” Târgu Mureș¹⁾ din cadrul Jandarmeriei Române se prezintă după cum urmează: pe fond albastru, o acvilă cruciată, de aur, cu capul spre dreapta, ciocul și ghearele roșii, aripile deschise, ținând în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

Pe pieptul acvilei un scut albastru, cu o bandă de argint, încărcată cu patru stele roșii, având în cartierul stâng superior o coroană închisă de aur, cu tocă roșie, terminată cu glob crucifer, iar în cartierul drept inferior, o grenadă aprinsă de argint.

În exergă, între două cercuri liniare aurii, legenda scrisă cu litere majuscule, de asemenea, aurii, pe fond albastru: * **GRUPAREA DE JANDARMI MOBILĂ** * „**REGELE FERDINAND I**” **TÂRGU-MUREȘ**.

Semnificația elementelor însumate

- a) banda — apărare, protecție, ordine;
- b) stelele roșii — oamenii; numărul aștrilor indică cele patru județe, Alba, Bistrița-Năsăud, Harghita și Mureș, ce intră în zona de responsabilitate a unității;
- c) grenada aprinsă — jandarmeria; curaj, valoare, dorința de a lupta pentru țară;
- d) coroana închisă este, în cazul de față, armă vorbitoare ce face referire la denumirea onorifică a unității „Regele Ferdinand I”.

¹⁾ Însemnul heraldic este reprodus în facsimil.

**UNITATEA SPECIALĂ 30 JANDARMI PROTECȚIE INSTITUȚIONALĂ
„OBIECTIVE DIPLOMATICE” BUCUREȘTI**

Însemnul heraldic al Unității Speciale 30 Jandarmi Protecție Instituțională „Obiective Diplomatie” București¹⁾ din cadrul Jandarmeriei Române se prezintă după cum urmează: scut albastru, cu un șevron de aur, încărcat cu cinci stele roșii, însoțit în șef de două grenade aprinse de argint și în vârf de un sitar de același metal.

În exergă, între două cercuri aurii, pe fond albastru, legenda scrisă cu litere majuscule aurii:
* UNITATEA SPECIALĂ 30 JANDARMI PROTECȚIE INSTITUȚIONALĂ „OBIECTIVE DIPLOMATICE” BUCUREȘTI.

Semnificația elementelor însumate

- a) șevronul de aur — protecție, conservare, constanță, fermitate;
- b) stelele roșii — oamenii;
- c) grenadele aprinse — jandarmeria; curaj, valoare, dorința de a lupta pentru țară;
- d) sitar — străinii.

¹⁾ Însemnul heraldic este reprodus în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPOORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.500	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2014 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

